

قوی‌ترین زیردریایی‌های نظامی جهان

در ادامه این مطلب می‌خواهیم در مورد بهترین و مرگبارترین زیردریایی‌های تهاجمی جهان صحبت کنیم. رده‌بندی صورت گرفته در ادامه مطلب بر اساس سلاح‌های تهاجمی، قدرت رادارگریزی و پنهانکاری و دیگر ویژگی‌های این زیردریایی‌های صورت گرفته است.

در ادامه این مطلب می‌خواهیم در مورد بهترین و مرگبارترین زیردریایی‌های تهاجمی جهان صحبت کنیم. رده‌بندی صورت گرفته در ادامه مطلب بر اساس سلاح‌های تهاجمی، قدرت رادارگریزی و پنهانکاری و دیگر ویژگی‌های این زیردریایی‌های صورت گرفته است.

به گزارش پایگاه خبری تیک (Tik.ir)؛ ماموریت اصلی این زیردریایی‌ها رویارویی با زیردریایی‌ها و کشتی‌های متخاصم بوده و برای شناسایی نیروهای دشمن باید از سیستم‌های سونار بسیار قدرتمند و پیشرفته‌ای برخوردار باشند.

بعد از نزدیک شدن به کشتی یا زیردریایی دشمن و انجام حمله باید با سرعت از محل دور شوند. برخی از مدرن‌ترین زیردریایی‌های تهاجمی توانایی شلیک موشک‌های کروز به سمت کشتی‌ها و اهداف مستقر در خشکی را نیز دارند. از این رو خاصیت رادارگریزی و سلاح‌هایی که حمل می‌کنند مهم‌ترین فاکتور‌ها در تصمیم‌گیری در مورد بهترین زیردریایی‌های تهاجمی است.

لازم به ذکر است که در این فهرست تنها به زیردریایی‌های تهاجمی هسته‌ای اشاره شده که اکنون در سرویس به سر برده و آن دسته که هنوز در حال توسعه بوده یا وارد سرویس نشده‌اند مورد بحث قرار نگرفته‌اند.

۱۰. زیردریایی‌های کلاس Oscar II (روسیه)

پروژه زیردریایی‌های Antey ۹۴۹A که در غرب با عنوان کلاس Oscar II شناخته می‌شود به زیردریایی‌های هسته‌ای اتحاد جماهیر شوروی/روسیه اطلاق می‌شود که قابلیت حمل موشک‌های کروز را دارند. این نوع زیردریایی از لحاظ طول و قدرت باربری سومین زیردریایی‌هایی هستند که تاکنون ساخته شده‌اند. تنها زیردریایی‌های کلاس Typhoon اتحاد جماهیر شوروی و کلاس Ohio ایالات متحده از این لحاظ این کلاس بهتر و قدرتمندتر هستند. این زیردریایی‌ها در زمان خود بزرگترین زیردریایی‌های تهاجمی در جهان بوده و اکنون در میان موثرترین و قدرتمندترین زیردریایی‌های روسیه قرار دارند.

در ابتدا قرار بود ۱۹ فروند از این کلاس ساخته شود با این وجود تنها ۱۱ فروند تکمیل شدند و اکنون تنها ۴ فروند در نیروی دریایی روسیه مشغول خدمت هستند. با استاندارد‌های کنونی این نوع زیردریایی فاصله زیادی با رادارگریز بودن و پنهانکاری دارد، اما قدرت بالای آن‌ها باعث شده که نیرویی قابل توجه باشند. اتحاد جماهیر شوروی این زیردریایی‌های غول‌پیکر را برای حمله به ناو‌های هواپیمابر و تاسیسات ساحلی ایالات متحده طراحی کرده بود. زیردریایی‌های کلاس Oscar II مجهز به ۲۴ فروند موشک کروز سوپرسونیک P.۷۰۰ Granit با برد ۵۵۰ کیلومتر هستند.

همچنین این زیردریایی به دو لانچر ۶۵۰ میلیمتری و ۴ لانچر ۵۳۳ میلیمتری اژدر مجهز است و توانایی شلیک اژدر و موشک‌های ضد کشتی را دارد. از این موشک‌ها می‌توان به نمونه ضد کشتی SS.N.۱۶ Stallion با برد ۵۰ کیلومتر اشاره کرد. همچنین این کلاس توانایی حمل کلاهک هسته‌ای و پرتابه‌های هسته‌ای برای استفاده علیه کشتی‌ها و زیردریایی‌های دشمن را دارد.

۹. زیردریایی‌های کلاس Ohio (ایالات متحده)

زیردریایی‌های کلاس Ohio در ابتدا برای حمل موشک‌های بالستیک قاره‌پیما طراحی شده و در زمره زیردریایی‌های با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای قرار گرفته بودند. با این وجود بین سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۸، نیروی دریایی ایالات متحده ۴ فروند از زیردریایی‌های قدیمی این کلاس را به زیردریایی‌های با قابلیت حمل موشک‌های کروز تبدیل کرد. در واقع موشک‌های بالستیک این زیردریایی با موشک‌های کروز جایگزین شدند. تکمیل این تغییر کاربری در سال ۲۰۰۶ به پایان رسید.

چهار فروند زیردریایی این کلاس با نام های Georgia، Ohio، Michigan، Florida و با جایگزینی موشک های بالستیک قاره پیمای Trident ۲ با ۷ فروند موشک کروز تاماهاک کوچکتر تغییر کاربری داده و به زیردریایی هایی با قابلیت حمل موشک های هدایت شونده تبدیل شدند. هر یک از این زیردریایی های تغییر کاربری داده توانایی حمل تا ۱۵۴ موشک کروز تاماهاک را دارند. چنین حجمی از موشک های هدایت شونده به طور معمول در ناوگروه های جنگی سطحی وجود داشت. همچنین این زیردریایی ها دارای ۴ لانچر اژدر های نوع Mk.۴۸ هستند. نمونه های تغییر یافته همچنین دارای فضای برای جابجایی پرسنل و نیرو های ویژه هستند.

۸. زیردریایی کلاس Soryu (ژاپن)

اولین زیردریایی کلاس Soryu در نیروی دریایی دفاعی ژاپن در سال ۲۰۰۹ وارد سرویس شد. برخلاف دیگر زیردریایی های هسته ای موجود در این فهرست، زیردریایی کلاس Soryu دارای سیستم پیشرانه دیزلی-الکتریکی است. این زیردریایی مجهز به یک سیستم پیشرانه بدون نیاز به هوا است که به آن اجازه می دهد برای مدت طولانی تری زیر آب باقی بماند بدون اینکه نیاز باشد به سطح آمده و باتری هایش را شارژ نماید، بدین ترتیب این زیردریایی برخلاف زیردریایی های مشابه می تواند به جای چند روز، هفته ها زیر آب بماند.

ژاپن تنها کشوری است که از این کلاس و نوع زیردریایی استفاده می کند، زیرا دیگر زیردریایی های دیزلی-الکتریکی برای مأموریت های ساحلی و گشتی به کار گرفته می شود. سیستم پیشرانه بدون نیاز به هوای زیردریایی کلاس submarines باعث افزایش خاصیت پنهانکاری و قابلیت های عملیاتی آن شده است. با این وجود این زیردریایی برد بلند و توان زیردریایی های تهاجمی با سوخت هسته ای را ندارد. زیردریایی کلاس submarines دارای ساختار هیدرودینامیک بوده و در آن ها از روکش بدون پژواک (ضد انعکاس) استفاده شده و بخش های پرسروصدا نیز درون یک محفظه عایق صدا قرار گرفته اند.

یکی از نقاط ضعف این زیردریایی ژاپنی این است که سیستم لانچر پرتاب عمودی برای موشک های ضد کشتی و ضد اهداف موجود در خشکی ندارد. مهمات آن ها به اژدر ها و موشک های ضد کشتی Sub.Harpoon محدود است که از طریق لانچر اژدر شلیک می شوند.

۷. زیردریایی کلاس Akula (روسیه)

در اواخر دهه ۱۹۸۰، اتحاد جماهیر شوروی تعدادی زیردریایی کلاس Akula را به آب انداخت. این زیردریایی های نمایانگر بهبود تکنولوژی و قابلیت های کشور در ساخت زیردریایی بوده و بسیار کم سروصدا تر از زیردریایی های تهاجمی با سوخت هسته ای این کشور بودند. همچنین این زیردریایی بسیار بی صدا تر از آن چیزی بود که کشور های غربی انتظار داشتند. استفاده مهندسان شوروی از تکنولوژی غربی موجود در بازار برای کاهش سطح نویز نقش مهمی در از بین بردن برتری طولانی مدت کشور های عضو ناتو در زمینه تجهیزات نظامی زیردریایی در دوران جنگ سرد داشت.

بدین ترتیب نمونه های بهبود یافته کلاس Akula II به اولین زیردریایی های اتحاد جماهیر شوروی تبدیل شدند که در واقع بی صدا تر از نمونه های آمریکایی آن زمان بودند از جمله نمونه های مدرن سازی شده کلاس Los Angeles. همچنین سنسور های زیردریایی جدید نسبت به زیردریایی های قدیمی شوروی بسیار بهتر شده بود. این زیردریایی دارای ۴ لانچر اژدر ۶۵۰ میلیمتری و ۴ لانچر اژدر ۵۲۳ میلیمتری بود و توانایی حمل ۴۰ اژدر و موشک را داشت. امروزه زیردریایی های کلاس Akula نیمی از ناوگان در حال کوچک شدن زیردریایی های تهاجمی با سوخت هسته ای روسیه را تشکیل می دهند.

۶. زیردریایی مدرن سازی شده کلاس Los Angeles (ایالات متحده)

نیروی دریایی ایالات متحده در حال حاضر در حدود ۴۰ فروند زیردریایی قدیمی کلاس Los Angeles در کنار زیردریایی های جدیدتر کلاس Seawolf و Virginia در اختیار دارد. این زیردریایی ها ثابت کرده اند که یک پلتفرم ضد زیردریایی بسیار خوب و استثنایی هستند. اولین فروند از نوع مدرن سازی شده این کلاس در سال ۱۹۸۸ وارد سرویس شد. نمونه های بهبود یافته بسیار کم صدا تر از نمونه های اولیه هستند. گفته می شود که نمونه های جدید ۷ برابر کمتر از نمونه های اولیه صدا تولید می کنند.

این کلاس زیردریایی دارای سلاح های بسیار قدرتمند متعددی است که از آن میان می توان به اژدر های Mk.۴۸، موشک

های ضد کشتی Sub.Harpoon و موشک های کروز تاماهاک برای حمله با اهداف زمینی اشاره کرد. این موشک های کروز را می توان از لانچر های مخصوص عمودی یا لانچر های تیوبی اژدر ها نیز شلیک کرد. این زیردریایی ها می توانند در زیر یخ، جایی که زیردریایی های روسیه ممکن است مخفی شده باشند نیز به اجرای عملیات می پردازند.

۵. زیردریایی کلاس Sierra II (روسیه)

زیردریایی های گرانیقیمت کلاس Sierra II روسیه جایگزین زیردریایی های ناموفق و فاجعه بار کلاس Alfa شدند و بعد ها تعداد بیشتری از آن ها سفارش داده شد. اولین زیردریایی این کلاس در سال ۱۹۹۰ وارد سرویس شده و دومین فروند سال ۱۹۹۳ به آب انداخته شد. در نهایت به دلیل هزینه تولید بالا تنها دو فروند از این زیردریایی ساخته و وارد سرویس شد. سومین فروند نیز ساخته شد، اما هیچگاه به آب انداخته نشده و سپس اوراق شد. اما نیروی دریایی روسیه علیرغم هزینه بالای نگهداری و تعمیر، هنوز این دو فروند را در سرویس نگه داشته است. زیردریایی های کلاس دارای دو بدنه Sierra II سبک و قوی تیتانیومی هستند.

در آن دوران تکنولوژی تیتانیومی در اتحاد جماهیر شوروی بسیار پیشرفته تر از کشورهای غربی بوده و تولید بدنه هایی با استفاده از این فلز چندان کار سختی برای مهندسان روسی نبود، اما هزینه بالای ساخت باعث شد که تعداد تولید شده محدود باشد، علیرغم برتری هایی که از لحاظ عمق و سرعت زیر دریا نسبت به نمونه های غربی داشت. این زیردریایی می تواند به اعماق بسیار پایین دریا برود؛ عمق عملیاتی این زیردریایی ۵۲۰ متر و حداکثر عمق آن ۷۵۰ متر عنوان شده است. بسیاری از دیگر زیردریایی های تهاجمی مانند زیردریایی های کلاس Akula روسیه و زیردریایی های کلاس Virginia ایالات متحده تنها تا عمق ۲۵۰ متری دریا عملیاتی هستند. حتی زیردریایی های بسیار پیشرفته آمریکایی کلاس Seawolf نیز توانایی شیرجه رفتن تا این عمق را ندارند.

۴. زیردریایی کلاس Graney (روسیه)

پروژه ۸۸۵ Yasen که در غرب با نام زیردریایی های کلاس Graney شناخته می شود تازه ترین نمونه از زیردریایی های تهاجمی با سوخت هسته ای روسیه به شمار می آید. ساخت اولین نمونه زیردریایی این کلاس با نام Severodvinsk در سال ۱۹۹۳ آغاز شد، اما به دلیل مشکلات مالی ادامه ساخت آن متوقف شد تا اینکه بالاخره در سال ۲۰۱۳ در اختیار نیروی دریایی روسیه قرار گرفت. دومین فروند از این زیردریایی با تغییرات و مدرن سازی هایی تولید شد. تاکنون دستکم ۶ فروند از این زیردریایی سفارش داده شده که جایگزین نمونه های قدیمی کلاس Akula خواهند شد.

علیرغم تمام مدرن سازی های و تغییرات، زیردریایی های کلاس Graney تنها مقدار کمی از زیردریایی های کلاس Akula صدا و نویز کمتری تولید می کنند. زیردریایی Severodvinsk دارای ۲۴ لانچر عمودی پرتاب برای انواع موشک های کروز است که از آن میان می توان به موشک های P.8۰۰ Oniks با برد ۳۰۰ کیلومتر اشاره کرد. همچنین ۸ لانچر ۶۵۰ میلیمتری پرتاب اژدر در این زیردریایی وجود دارد که می توان از آن ترکیبی از ۳۰ فروند اژدر و موشک ضد کشتی شلیک کرد.

۳. زیردریایی کلاس Astute (بریتانیا)

اولین زیردریایی با سوخت هسته ای کلاس Astute در سال ۲۰۱۰ در اختیار نیروی دریایی سلطنتی بریتانیا قرار گرفت. این زیردریایی قابلیت پنهانکاری بالایی داشته و نسبت به زیردریایی های قبلی این کشور با نام Trafalgar سلاح های بیشتری حمل می کند. این زیردریایی تهاجمی مجز به ۶ لانچر پرتاب اژدر ۵۳۳ میلیمتری است که از آن ها برای پرتاب اژدر های Spearfish، موشک های ضد کشتی Sub.Harpoon و موشک های کروز تاماهاک استفاده می شود. ترکیبی از ۳۶ موشک و اژدر در این زیردریایی حمل می شود. موشک کروز تاماهاک Block IV که برای اهداف زمینی مورد استفاده قرار می گیرد دارای برد ۱۰۷۰۰ کیلومتر بوده و می تواند علاوه بر اهداف زمینی، کشتی های دشمن را نیز مورد هدف قرار دهد.

۲. زیردریایی کلاس Virginia (ایالات متحده)

زیردریایی هسته ای کلاس Virginia جانشین زیردریایی های کلاس Los Angeles بوده و به عنوان نسخه کوچکتر، ارزان تر و چند کاربردی تر زیردریایی های بسیار پیشرفته، اما بسیار پرهزینه کلاس Seawolf ساخته شدند. به طور کلی برای

ساخت ۳۰ فروند از این نوع زیردریایی برنامه ریزی شده است. زیردریایی های کلاس Virginia دارای سیستم جدید روکش های ضد انعکاس، ساختار بدنه عایق و طراحی جدید سیستم پیشرانه برای به جای گذاشتن ردپای آکوستیک کمتر هستند. گفته می شود که میزان سروصدای تولیدی این زیردریایی به اندازه زیردریایی فوق پیشرفته کلاس Seawolf است.

همچنین این زیردریایی دارای ۱۲ سیستم لانچر پرتاب عمودی است که از آن ها برای شلیک موشک های کروز تاماهاک با برد ۱.۷۰۰ کیلومتر استفاده می شود. همچنین در این زیردریایی ۴ لانچر پرتاب اژدر ۵۳۳ میلیمتری نیز وجود دارد که برای پرتاب ۲۶ فروند اژدر سنگین وزن Mk.۴۸ و موشک های ضد کشتی Sub.Harpoon مورد استفاده قرار می گیرند. از زیردریایی های کلاس Virginia می توان برای عملیات ویژه نیز استفاده کرد. این زیردریایی ها اولین زیردریایی های ساخت ایالات متحده هستند که دارای محفظه درونی مخصوص نیرو های ویژه دریایی است که این نیرو ها از آن طریق می توانند وارد زیردریایی و از آن خارج شوند.

۱. زیردریایی کلاس Seawolf (ایالات متحده)

زیردریایی های کلاس Seawolf پیشرفته ترین و البته گرانقیمت ترین شکارچیان آهنین زیر دریا ها هستند. این زیردریایی ها با هدف بازیابی برتری تکنولوژیکی طولانی مدتی که نیروی دریایی ایالات متحده از سال ۱۹۴۵ تا اواسط دهه ۱۹۸۰ نسبت به همتای روسی خود داشت ساخته شده است. برتری ایالات متحده در زمینه تکنولوژی زیردریایی ها در اواسط دهه ۱۹۸۰ به دلیل جاسوسی های شوروی و برخی تبادلات مشکوک فناوری از جانب متحدان ایالات متحده از بین رفت.

زیردریایی های کلاس Seawolf برای جستجو و نابودی آخرین زیردریایی های مجهز به موشک های بالستیک اتحاد جماهیر شوروی ساخته شده بود. در ابتدا قرار بود ۱۲ فروند از این نوع زیردریایی ساخته شود، اما ساخت آن ها برای ایالات متحده و با بودجه دوران پس از جنگ سرد نیز بسیار پرهزینه بود. در نهایت تنها ۲ فروند از این زیردریایی ساخته شده که همگی هنوز هم در سرویس هستند. زیردریایی های کلاس Seawolf در زمان ساخت بی صداترین زیردریایی های جهان بود که حتی در سرعت بالا نیز بسیار بی صدا بود.

بسیاری از زیردریایی ها برای کاهش نویز تولیدی باید سرعت خود را پایین تر از ۵ گره دریایی نگه دارند تا توسط رادار های سونار غیرفعال شناسایی نشوند درحالی که زیردریایی کلاس Seawolf حتی در سرعت ۲۰ گره دریایی نیز تقریباً غیرقابل شناسایی است. یک زیردریایی این کلاس با سرعت ۲۵ گره دریایی سروصدایی کمتر از یک زیردریایی های قدیمی کلاس Los Angeles که در اسکله متوقف شده باشد تولید می کند. همچنین این زیردریایی نسبت به دیگر زیردریایی های ایالات متحده توانایی به رفتن عمق بیشتری را داشته و زیر یخ های قطبی نیز قابلیت عملیات دارد.

برترین ها؛ همچنین این زیردریایی نسبت به اکثر دیگر زیردریایی های جهان سریع تر است. زیردریایی های کلاس Seawolf دارای ۸ لانچر ۶۶۰ میلیمتری پرتاب اژدر بوده که از آن ها برای پرتاب اژدر های Mk.۴۸ و موشک های ضد کشتی Sub.Harpoon استفاده می شود. همچنین می توان موشک های کروز تاماهاک را نیز با این لانچر ها پرتاب کرد. ترکیبی از ۵۰ فروند اژدر، موشک ضد کشتی و موشک تاماهاک در این زیردریایی حمل می شود.

منبع: military.today